

RESOLUCIÓ

Esports

DRET A L'ESPORT
CIUTAT EQUITATIVA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 11 de juny de 2025, el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- Era usuari d'un centre esportiu, on feia un curs de perfeccionament aquàtic per a adults des de feia anys.
- En fer els 65 anys, no se li va aplicar la tarifa de descompte prevista per a aquest col·lectiu, cosa que va generar uns cobraments indeguts.
- Després de reclamar al CEM i a l'Institut Barcelona Esports, havia rebut una resposta d'aquest darrer en la qual l'informaven que la tarifa aplicada era la correcta, atès que la quota reduïda per a més grans de 65 anys només s'aplicava en horari de matí i, segons constava, ell estava fent l'activitat en horari nocturn.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 27 de juliol de 2025, la Sindicatura es va adreçar a [l'Institut Barcelona Esports](#) per tal de conèixer les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 15 de juliol de 2026, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la justificació de la no aplicació de la tarifa reduïda a l'interessat.

CONSIDERACIONS

1. Col·laboració municipal amb la tasca supervisora de la Sindicatura de Greuges de Barcelona

L'Ajuntament ha trigat més d'onze mesos a facilitar a la Sindicatura de Greuges de Barcelona la informació que es va sol·licitar per resoldre la queixa. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable, d'acord amb els principis d'eficiència i bona administració amb què han de regir-se els serveis municipals. Així mateix, **incompleix el deure de col·laboració** establert per l'article 3.7 de la normativa reguladora de la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona (aprovada per la Comissió de Govern en sessió del 19 de gener de 2005).

D'acord amb aquests fets, es recorda a la Regidoria d'Esports l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura per tal que pugui desenvolupar adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals i alhora vetllar pels drets de la ciutadania, així com el fet que aquesta Sindicatura està legalment habilitada per fer públics els departaments o organismes que obstaculitzin l'exercici de les seves funcions en l'informe anual que presenta al Consell Municipal.

2. La potestat municipal per establir bonificacions en els preus públics

L'autonomia local reconeguda als articles 137 i 140 de la Constitució espanyola i desenvolupada per l'article 2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, garanteix als municipis un àmbit propi d'actuació per a la gestió dels seus interessos i la prestació de serveis a la ciutadania.

En l'exercici d'aquesta autonomia, els ajuntaments poden establir serveis de recepció voluntària per a la ciutadania, com ara els centres esportius municipals, i fixar la contraprestació econòmica corresponent mitjançant preus públics. Tanmateix, aquesta facultat s'ha d'exercir d'acord amb els principis d'igualtat i no discriminació entre les persones usuàries. Així ho estableix l'article 150.1 del Reglament de serveis de les corporacions locals, segons el qual "la tarifa de cada servei públic de la Corporació ha de ser igual per a tots els qui rebin les mateixes prestacions i en les mateixes circumstàncies". Ara bé, el mateix precepte admet excepcions quan concorrin circumstàncies socials determinades, ja que

l'article 150.2 disposa que “es poden establir tarifes reduïdes en benefici de sectors personals econòmicament febles”.

Els preus públics es regulen als articles 41 a 47 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLHL). En particular, l'article 44.2 preveu que, quan hi hagi raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic degudament justificades, es poden fixar preus públics per sota del cost del servei o de l'activitat prestada. Aquesta previsió constitueix el fonament jurídic que permet a les administracions locals aprovar tarifes reduïdes per a determinats col·lectius, entre els quals es poden incloure les persones de més de 65 anys.

Aquesta orientació també la trobem en la normativa esportiva catalana. L'article 3.2.t) del Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el text únic de la Llei de l'esport, estableix com a principi rector de l'actuació dels poders públics el foment de bonificacions, beneficis i altres mesures que afavoreixin la pràctica esportiva.

Per tant, des d'una perspectiva jurídica, no hi ha cap impediment perquè l'Ajuntament de Barcelona estableixi tarifes específiques o bonificades per a les persones de més de 65 anys en els centres esportius municipals. Igualment, tampoc no ofereix dubtes que pugui delimitar les condicions d'accés a aquestes bonificacions, incloent-hi, si escau, determinades activitats o franges horàries, sempre que aquestes condicions siguin objectivament justificades, aprovades per l'òrgan competent i incorporades de manera expressa a la regulació dels preus públics aplicables.

3. El principi de legalitat en l'aplicació de les bonificacions dels CEM

La potestat municipal per establir preus públics i bonificacions es troba sotmesa al principi de legalitat, principi estructural de l'estat de dret que recullen els articles 9.1 i 9.3 de la Constitució espanyola. D'una banda, l'article 9.1 estableix que la ciutadania i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic; de l'altra, l'article 9.3 garanteix, entre altres principis, la seguretat jurídica i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.

El Tribunal Constitucional ha assenyalat reiteradament la transcendència d'aquest principi. En particular, la STC 108/1986, de 26 de juliol, identifica el principi de legalitat com un dels pilars essencials de qualsevol sistema democràtic basat en l'imperi de la llei.

En l'àmbit administratiu, aquesta exigència es concreta en l'article 103.1 de la Constitució, que disposa que l'Administració pública actua amb submissió plena a la llei i al dret. Aquesta obligació no afecta únicament els actes administratius singulars, sinó també l'aplicació quotidiana de les disposicions de caràcter general aprovades pels òrgans competents.

Pel que fa específicament als preus públics, l'article 47.1 del TRLHL atribueix al Ple de la corporació la competència per establir-los o modificar-los, sens perjudici de la seva delegació. En el cas de l'Ajuntament de Barcelona, aquesta competència s'ha exercit mitjançant els corresponents acords de la Comissió de Govern que aproven anualment els preus públics dels equipaments esportius municipals.

La conseqüència immediata d'aquest règim és que les condicions econòmiques aplicables als serveis municipals han de derivar de la norma aprovada formalment i publicada, i no es poden alterar ni restringir mitjançant instruccions internes, pràctiques administratives o informacions facilitades verbalment a les persones usuàries. La seguretat jurídica exigeix que qualsevol persona pugui conèixer, a partir de la regulació vigent, tant l'import de la tarifa aplicable com els requisits necessaris per accedir a una determinada bonificació.

En conseqüència, quan una tarifa bonificada apareix recollida en els preus públics sense que la norma hi incorpori limitacions específiques relatives a horaris, activitats concretes o altres requisits addicionals, aquestes restriccions no poden considerar-se integrades en el règim jurídic aplicable únicament perquè s'hagin comunicat en el moment de la inscripció o mitjançant documentació complementària del centre esportiu.

En definitiva, si l'Administració considera escaient limitar una determinada bonificació a certes activitats o franges horàries per raons d'organització del servei o de gestió dels nivells d'ocupació, aquesta limitació s'ha d'incorporar expressament als preus públics aprovats per l'òrgan competent. Només d'aquesta manera es garanteix el respecte als principis de legalitat, seguretat jurídica i transparència que han de presidir tota actuació administrativa.

4. Les bonificacions aplicades pel CEM a la persona interessada

Pel que fa al cas concret, consta que la persona interessada estava inscrita des de l'any 2015 en un curs de perfeccionament aquàtic per a adults impartit en horari nocturn i que, en complir els 65 anys l'any 2022, va continuar assistint a la mateixa activitat. Segons l'Ajuntament, en aquell moment se'l va informar que la tarifa reduïda per a més grans de 65 anys només s'aplicava als cursets adreçats específicament a aquest col·lectiu, programats en horari de matí, i que, atès que va optar per continuar en el curs nocturn de perfeccionament, se li havia d'aplicar la tarifa ordinària corresponent a aquesta activitat.

Ara bé, l'anàlisi dels preus públics vigents durant el període objecte de queixa posa de manifest que la tarifa bonificada per a més grans de 65 anys figurava als preus públics del CEM sense que hi constés cap limitació horària ni cap referència al fet que només fos aplicable a determinades activitats o franges específiques.

En aquest context, aquesta Sindicatura considera que no n'hi ha prou amb el fet que el centre esportiu facilités aquesta informació verbalment o mitjançant la graella d'activitats per

restringir l'aplicació d'una tarifa que havia estat aprovada formalment pels òrgans competents i publicada com a preu públic vigent. Les condicions d'accés a les tarifes bonificades han de derivar de la normativa reguladora aplicable i la ciutadania les ha de conèixer a través dels instruments oficials de publicitat normativa, en garantia dels principis de seguretat jurídica i transparència.

Precisament, la necessitat d'incorporar aquesta limitació als preus públics de manera expressa es posa de manifest en el fet que per a l'exercici 2026 s'ha modificat la redacció de la tarifa corresponent a les persones més grans de 65 anys i s'hi ha incorporat una referència específica que indica que aquesta només és aplicable a les activitats identificades amb aquesta condició. Aquesta modificació evidencia que la restricció no quedava prou reflectida en la regulació anterior.

Per tant, tot i que la decisió municipal de reservar determinades bonificacions a activitats o franges horàries concretes pot respondre legítimament a criteris de gestió de l'equipament i d'optimització dels nivells d'ocupació, aquesta limitació havia de constar expressament en els preus públics aprovats i vigents. En absència d'aquesta previsió, l'aplicació a la persona interessada d'un règim diferent del que resultava de la normativa publicada no s'ajusta plenament als principis de legalitat i seguretat jurídica que han de presidir l'actuació administrativa.

Aquesta exigència de respecte al principi de legalitat adquireix una rellevància especial en el supòsit analitzat si es té en compte l'impacte econòmic de la diferència tarifària aplicada. En efecte, d'acord amb els preus públics aprovats per a l'any 2025, la quota prevista per a les activitats aquàtiques de les persones de més de 65 anys era de 13,70 euros mensuals, mentre que la tarifa ordinària aplicable als adults a partir de 18 anys ascendia a 41,14 euros mensuals.

Per tant, la persona interessada hauria estat abonant una quota pràcticament tres vegades superior a la prevista per al col·lectiu al qual pertanyia, amb una diferència econòmica significativa que no pot considerar-se menor. Precisament per aquest motiu, és especialment exigible que qualsevol limitació o restricció en l'accés a la tarifa bonificada consti de manera clara i expressa en els preus públics aprovats i publicats, de manera que les persones usuàries puguin conèixer amb certesa el règim econòmic que els és aplicable.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, l'actuació de l'**Institut Barcelona Esports** no ha estat ajustada a dret ni eficaç, en haver aplicat una limitació a la tarifa bonificada que no constava expressament en els preus públics vigents.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar a l'Institut Barcelona Esports** que revisi la reclamació formulada per la persona interessada i valori la procedència de retornar els imports abonats en excés, atenent que la limitació horària aplicada a la bonificació per a més grans de 65 anys no constava expressament en els preus públics vigents.
- **Advertir a l'Institut Barcelona Esports** de l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura i facilitar-li la informació que li sol·liciti dins del termini previst legalment per tal que pugui desenvolupar adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'**objectiu 3 "Garantir una vida sana i promoure el benestar per a totes les persones a totes les edats"**.